

מסכת כתובות

פרק ד משנה א

נערה שנתפתתה, בשתה ופגמה וקנסה של אביה, והצער
בתפוסה. עמדה בדין עד שלא מת האב, הרי הן של אב. מת
האב, הרי הן של אחיו. לא הספיקה לעמד בדין עד שמת
האב, הרי הן של עצמה. עמדה בדין עד שלא בגרה, הרי הן
של אב. מת האב, הרי הן של אחיו. לא הספיקה לעמוד בדין
עד שבגרה, הרי הן של עצמה. רבי שמעון אומר, אם לא
הספיקה לגבות עד שמת האב, הרי הן של עצמה. מעשה ידיה
ומציאתה, אף על פי שלא גבתה, מת האב, הרי הן של אחיו: